بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ نَحۡمَدُہٗ وَنُصَلِّیۡ عَلٰی رَسُوۡلِہِ الۡکَرِیۡمِ وَعَلٰی عَبۡدِہِ الۡمَسِیۡحِ الۡمَوۡعُوۡدِ

பத்ர் போரில் பங்கு பெற்ற ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மகத்துவமிக்க சஹாபியான ஹஸ்ரத் ஸைது பின் ஹாரிஸா அவர்களின் வாழ்க்கையிலிருந்து ஈமானுக்கு வலுவூட்டக்கூடிய சம்பவங்கள்

சய்யிதுனா அமீருல் முஃமினீன் ஹஸ்ரத் மிர்ஸா மஸ்ரூர் அஹ்மது ஐந்தாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (அய்யதஹுல்லாஹுதஆலா பினஸ்ரிஹில் அஸீஸ்) அவர்கள் பைத்துல் புதூஹ் பள்ளிவாயிலில் 14 ஜூன் 2019 அன்று ஆற்றிய ஜூமுஆ பேருரையின் சுருக்கம்

தஷஹ்ஹுத், தஅவ்வுத் மற்றும் சூரா ஃபாத்திஹா ஓதிய பிறகு ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்:

ஹஸ்ரத் ஸைது பின் ஹாரிஸா அவர்களின் சம்பவங்களை நான் கடந்த குத்பாவில் எடுத்துக் கூறி வந்தேன். இது தொடர்பாக தாயிஃப் நகருக்கு பயணம் மேற்கொண்ட சம்பவம் எடுத்துரைக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த பயணம் குறித்த இன்னும் சில விளக்கங்கள் சீரத் காத்தமுன் நபிய்யீன் என்ற நூலில் ஹஸ்ரத் மிர்ஸா பஷீர் அஹ்மது சாஹிப் அவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள்.

தாயிஃப் ஒரு பிரபலமான நகரம். இது மக்காவிலிருந்து தென் கிழக்கு திசையில் 40 மைல் தொலைவில் உள்ளது. அக்காலத்தில் பனூ சகீஃப் போத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கு வசித்து வந்தனர். கஃபாவின் சிறப்புகள் நீங்கலாக பார்த்தால் தாயிஃப் மக்காவிற்குச் சமமான ஒரு பிரசிதிப்பெற்ற நகரமாகும். தாயிஃபில் மிகப்பெரிய செல்வந்தர்கள் வசித்து வந்தார்கள். தாஃயிபின் இந்த சிறப்புகளை மக்காவாசிகளும் ஏற்றிருந்தார்கள். எனவேதான் மக்காவாசிகளின் இந்தக் கூற்றை திருக்குர்ஆனிலும் அல்லாஹ் எடுத்துக் கூறுகின்றான்.

لَوۡلَا نُزِّلَ ہٰذَا الۡقُرۡاٰنُ عَلٰی رَجُلٍ مِّنَ الۡقَرۡیَتَیۡنِ عَظِیۡمٍ (43:32)

அதாவது இந்தக் குர்ஆனானது இறைவன் புறமிருந்து இறக்கப்பட்டிருக்குமென்றால் மக்கா அல்லது தாயிஃபின் ஏதாவதொரு பெரிய மனிதர் மீது ஏன் இறக்கப்படவில்லை? என்று அவர்கள் கேட்டனர்.

நபித்துவத்தின் பத்தாம் ஆண்டு ஷவ்வால் மாதம் நபி (ஸல்) அவர்கள் தாயிஃபிற்குச் சென்றார்கள். சில அறிவிப்புகளில், ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தனியாக சென்றார்கள் என்றும், சில அறிவிப்புகளில் ஸைது பின் ஹாரிஸா அவர்களும் உடனிருந்ததாக வருகிறது. அங்கு அவர்கள் 10 நாட்கள் தங்கியிருந்தார்கள். நகரத்தின் பல தலைவர்களை ஒவ்வொருவராக சென்று சந்தித்தார்கள். மக்காவைப் போன்றே இந்த நகரத்திற்கும் அந்த நேரத்தில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் அதிர்ஷ்டம் இல்லை. அனைவரும் நிராகரித்தது மட்டுமின்றி ஏளனமும் செய்தார்கள். இறுதியில் தாயிஃபின் மிகப்பெரிய தலைவரான அப்தே யாலீலிடம் சென்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அவரை இஸ்லாத்தின்பால் அழைத்தார்கள்.

ஆனால் அவரும் பகிரங்கமாக நிராகரித்து விட்டார். மேலும் ஏளனம் செய்தார். அதன் பிறகு அந்த தீயவன் நகரத்தில் தெருக்களில் வீணாக சுற்றித் திரிபவர்களை அன்னாருக்குப் பின்னால் ஏவி விட்டான். நபி (ஸல்) அவர்கள் நகரத்திலிருந்து வெளியேறியபோது இவர்கள் கூச்சலிட்டவாறு, அன்னாருக்குப் பின்னால் துரத்திச் சென்றார்கள். மேலும் அன்னார் மீது கல்லெறியத் தொடங்கினார்கள். இதனால் அன்னாருடைய உடல் முழுவதும் இரத்தத்தால் நனைந்தது. அவர்கள் கல்லெறிந்தபோது ஸைது பின் ஹாரிஸா அவர்கள் அதனைத் தடுத்தார்கள். இதனால் அவர்களுடைய தலையிலும் கல்லடி பட்டது. இவ்வாறு மூன்று மைல் தூரம் வரை இந்த மக்கள் நபி (ஸல்) அவர்களை ஏசிப்பேசியவாறும், கல்லெறிந்தவாறும் பின்னாலேயே சென்றார்கள்.

தாயிஃபிலிருந்து மூன்று மைல் தொலைவில் மக்காவின் ஒரு தலைவர் உத்பா பின் ரபீஆவின் ஒரு தோட்டம் இருந்தது. நபி (ஸல்) அவர்கள் அங்கு வந்து அடைக்கலம் புகுந்தார்கள். அநீதியிழைத்த மக்கள் சோர்வடைந்து திரும்பிச் சென்று விட்டனர். அங்கு ஒரு நிழலில் நின்று கொண்டு நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் இவ்வாறு துஆ செய்தார்கள்.

என் இறைவா! நான் பலவீனமானவனாகவும், திட்டமிடுதலில் குறைமதி கொண்டவனாகவும், மக்களுக்கு எதிராக நான் ஆதரவில்லாமல் இருப்பதைக் குறித்தும் உன்னிடமே மன்றாடுகிறேன். என் இறைவா! நீ எல்லாரையும் விட மிக அதிகமாக கருணை புரிபவன் ஆவாய். பலவீனமானவர்களுக்கும் ஆதரவில்லாதவர்களுக்கும் நீயே ஆதரவாவாய். மேலும் பாதுகாவலனாவாய். நீயே என்னை பரிபாலிப்பவனாவாய். நான் உன்னுடைய முகத்தின் ஒளியில் அடைக்கலம் தேடுபவன் ஆவேன். ஏனென்றால் நீயே இருளை போக்குபவனும், மனிதர்களுக்கு இவ்வுலகிலும் மறு உலகிலும் வெற்றியை வழங்குபவனாவாய்.

உத்பா மற்றும் ஷைபா ஆகியோர் அப்போது அந்த தோட்டத்தில் இருந்தனர். நபி (ஸல்) அவர்களை இந்த நிலையில் பார்த்த அவர்கள் தமது தூரத்து உறவினர் என்ற அடிப்படையிலோ அல்லது தமது சமுதாய உணர்வின் அடிப்படையிலோ அல்லது வேறு காரணத்தினாலோ தமது ஒரு கிறிஸ்தவ அடிமையாகிய அத்தாஸ் என்ற பெயருடைய ஒருவரது கையில் திராட்சைக் கொத்தைக் கொடுத்து நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அனுப்பி வைத்தார்கள். அவர்கள் அதனைப் பெற்றுக் கொண்டு, அத்தாஸிடம், நீர் எந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர்? நீ எந்த மதத்தைப் பின்பற்றுகிறாய்? என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், நான் நைனுவா ஊரைச் சேர்ந்தவன். மற்றும் நான் கிறித்தவ மதத்தைச் சேர்ந்தவன் என்று கூறினார்.

மேலும் அன்னார், இறைவனின் தூய அடியார் யூனுஸ் பின் மத்தாவின் ஊராகிய அதே நைனுவா பட்டனத்தைச் சார்ந்தவரா? என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அத்தாஸ், யூனுஸைப் பற்றி உங்களுக்கு எப்படி தெரியும்? என்று கேட்டார். அதற்கு அன்னார், அவர் என்னுடைய சகோதரர் ஆவார். ஏனென்றால் அவரும் அல்லாஹ்வின் நபியாவார். நானும் அல்லாஹ்வின் நபியாவேன் என்று கூறினார்கள்.

பிறகு அவருக்கு இஸ்லாத்தின் தூதுச் செய்தியை அன்னார் எட்ட வைத்தார்கள். அது அவரிடம் நல்ல விளைவை ஏற்படுத்தியது. அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கலப்பற்றத் தன்மையை வெளிப்படுத்தியவாறு அன்னாரின் கையை முத்தமிட்டார். இந்த காட்சியை தூரத்தில் நின்றவாறே உத்பாவும், ஷைபாவும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அத்தாஸ் அவர்களிடம் திரும்பிச் சென்றதும், அவர்கள் இருவரும், உமக்கு என்னவாயிற்று? நீர் ஏன் அவரது கையை முத்தமிட்டீர் என்று கேட்டனர். இந்த நபர் உமது மார்க்கத்தை அழித்து விடுவார். உமது மார்க்கமோ அவரது மார்க்கத்தை விட சிறந்தது என்று கூறினர்.

ஹஸ்ரத் ஸைது அவர்கள் ஹிஜ்ரத் செய்து மதீனாவிற்கு வந்ததும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் அன்னாருக்கு உஸைது பின் ஹுஸீர் அவர்களுடன் சகோதரத்துவத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். ஹம்ஸாவுடன் சகோதரத்துவத்தை ஏற்படுத்தியதாகவும் சிலர் எழுதியுள்ளனர். அதாவது ஹம்ஸாவை இவருக்கு சகோதரராக ஆக்கினார்கள். இதன் காரணமாகவே உஹது போர் நாளன்று ஹஸ்ரத் ஹம்ஸா அவர்கள் போரின் தருணத்தில் ஹஸ்ரத் ஸைது அவர்களுக்கு வஸிய்யத் செய்தார்கள்.

இது தொடர்பாக ஹஸ்ரத் மிர்ஸா பஷீர் அஹ்மது சாஹிப் அவர்கள் சீரத் காத்தமுன் நபிய்யீன் என்ற நூலில் மிக விளக்கமாக எழுதியுள்ளார்கள். மதீனாவை வந்தடைந்த சில நாட்களுக்குப் பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸைது பின் ஹாரிஸா அவர்களிடம் கொஞ்சம் பணத்தைக் கொடுத்து மக்காவிற்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அவர்கள் சில நாட்களிலேயே ஹஸ்ரத் நபி (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தாரை அழைத்துக் கொண்டு பாதுகாப்பாக மதீனா வந்தடைந்தார்கள்.

ஹஸ்ரத் ஸைது பின் ஹாரிஸா அவர்கள் ஹஸ்ரத் உம்மு அய்மனை திருமணம் செய்தார்கள். அய்மன் என்ற தனது மகனின் காரணமாக உம்மு அய்மன் என்ற சுட்டுப் பெயரால் பிரபல்யமானார்கள். அவர்கள் அபிசீனியாவைச் சேர்ந்தவர் ஆவார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களின் தந்தை ஹஸ்ரத் அப்துல்லாஹ்வின் அடிமையாக இருந்தார்கள். அவர்களுடைய மரணத்திற்குப் பிறகு ஹஸ்ரத் ஆமினாவுடன் வசித்து வந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு 6 வயது இருக்கும்போது அவர்களின் தாயார் தம்முடைய சொந்த வீட்டை பார்த்து வருவதற்காக மதீனாவிற்குச் செல்லும்போது ஹஸ்ரத் உம்மு அய்மன் பணிப்பெண்ணாக உடன் இருந்தார்கள். அப்போது அவர்கள் சிறிய வயதுடையவராக இருந்திருப்பார்கள். திரும்பி வரும்போது ஹஸ்ரத் ஆமினா அவர்கள்இறந்து விட்டார்கள். ஹஸ்ரத் உம்மு அய்மன் அவர்கள் மக்காவிலிருந்து சென்ற அதே இரண்டு ஒட்டகங்களில் நபி (ஸல்) அவர்களை மக்காவிற்கு அழைத்து வந்தார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் நுபுவ்வத் வாதம் செய்தற்கு முன்பாக மக்காவில் ஹஸ்ரத் உம்மு அய்மன் அவர்களுக்கு உபைத் பின் ஸைது அவர்களுடன் திருமணம் நடந்தது. அவரும் அபிஸீனியாவைச் சேர்ந்த ஓர் அடிமை ஆவார். இவர்களுக்கு ஒரு மகன் பிறந்தார். அவருடைய பெயர் அய்மன் ஆகும். ஹஸ்ரத் அய்மன் அவர்கள் ஹுனைன் போரில் ஷஹீதானார்கள். ஹஸ்ரத் உம்மு அய்மனின் கணவர் வஃபாத்தான பிறகு அவர்கள் ஸைது அவர்களுடன் திருமணம் செய்து வைக்கப்பட்டார்கள்.

ஓர் அறிவிப்பில் இவ்வாறும் வருகிறது: ஹஸ்ரத் உம்மு அய்மன் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் மிகவும் பரிவுடன் நடந்து வந்தார்கள். அவர்களை நன்றாக கவனித்து வந்தார்கள். எவர் சுவர்க்கத்தின் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து மகிழ்ச்சியாக இருக்க விரும்புகின்றாரோ அவர் உம்மு அய்மனை திருமணம் செய்து கொள்ளட்டும் என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

இதனடிப்படையில் ஹஸ்ரத் ஸைது பின் ஹாரிஹா அவர்கள் அவரை திருமணம் செய்து கொண்டார்கள். இவர்கள் மூலம் ஹஸ்ரத் உஸாமா பிறந்தார்கள். ஹஸ்ரத் உம்மு அய்மன் அவர்கள் முஸ்லிம்களுடன் இணைந்து அபிஸீனியாவிற்கு ஹிஜ்ரத் செய்தார்கள். அங்கிருந்து மதீனாவிற்கு ஹிஜ்ரத் செய்தார்கள். உஹது போரில் கலந்து கொண்டார்கள். உஹது போரில் மக்களுக்கு தண்ணீர் வழங்கி வந்தார்கள். மேலும் காயமுற்றவர்களை கவனித்து வந்தார்கள். கைபர் போரிலும் பங்கு பெறுவதற்கான நல்வாய்ப்பு இவர்களுக்கு கிடைத்தது.

ஹிஜ்ரி 23 ஆவது ஆண்டு ஹஸ்த் உமர் அவர்கள் ஷஹீதானபோது ஹஸ்ரத் உம்மு அய்மன் அவர்கள் மிக அதிகமாக அழுதார்கள். ஏன் அழுகின்றீர்கள்? என மக்கள் கேட்டனர். அதற்கு அவர்கள், ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களின் ஷஹாதத்தினால் இஸ்லாம் பலவீனமாகி விட்டது என்று கூறினார்கள். ஹஸ்ரத் உம்மு அய்மன் அவர்களின் மரணம் ஹஸ்ரத் உஸ்மான் அவர்களின் கிலாஃபத்தின் துவக்க காலகட்டத்தில் நிகழ்ந்தது.

ஹஸ்ரத் அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: முஹாஜிர் (ஹிஜ்ரத் செய்பவர்கள்) மக்காவிலிருந்து மதீனாவிற்கு வரும்போது அவர்களிடத்தில் எதுவும் கிடையாது. அன்ஸார் நிலம் மற்றும் சொத்துக்கள் உடையவர்களாக இருந்தார்கள். ஒவ்வொரு வருடமும் தமது தோட்டத்தின் கனிகளை முஹாஜிர்களுக்கு கொடுப்பதாக அன்ஸார்கள் ஒப்பந்தம் செய்திருந்தார்கள். ஹஸ்ரத் அனஸ் அவர்களின் தாயார் ஹஸ்ரத் உம்மு சுலைம், நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு சில பேரீத்தம் மரங்களை கொடுத்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் இந்த மரங்களை உஸாமா பின் ஸைதின் தாயாராகிய உம்மு அய்மனுக்கு கொடுத்திருந்தார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கைபர் போரிலிருந்து திரும்பி மதீனாவிற்கு வந்தார்கள். அப்போது முஹாஜிர்கள் அன்ஸார்களிடமிருந்த பெற்ற அன்பளிப்புகளை திரும்ப ஒப்படைத்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களும் ஹஸ்ரத் அனஸ் அவர்களின் தாயார் கொடுத்திருந்த பேரீத்த மரங்களை திரும்ப ஒப்படைத்தார்கள்.இதற்குப் பகரமாக நபி (ஸல்) அவர்கள் உம்மு அய்மன் அவர்களுக்கு தம்முடைய தோட்டத்திலிருந்து சில மரங்களை வழங்கினார்கள்.

ஓர் அறிவிப்பு இவ்வாறு வருகிறது. ஹஸ்ரத் உம்மு அய்மன் மதீனாவிற்கு நடந்து ஹிஜ்ரத் செய்து கொண்டிருக்கையில் மிக அதிகமாக தாகம் ஏற்பட்டது. அல்லாஹ்வுடன் இவர்களுக்கு ஒரு சிறப்பான தொடர்பு இருந்தது. இவர்கள் முதிய பெண்மணியாக இருந்தார்கள். அந்த ஹிஜ்ரத்தின்போது அவர்களிடம் தண்ணீர் இல்லை. மேலும் வெயிலும் மிகக் கடுமையாக இருந்தது. அவர்கள் தமது தலைக்கு மேலே ஏதோ ஒரு பொருளின் சப்தத்தைக் கேட்டார்கள். வானத்திலிருந்து அவர்கள் மீது குடத்தைப் போன்ற ஒரு பொருள் வருவதைக் கண்டார்கள். அதிலிருந்து வெண்மை நிற தண்ணீர் சொட்டுக்கள் வழிந்து கொண்டிருந்தன. அவர்கள் அதிலிருந்து தண்ணீர் அருந்தினார்கள். அதிலிருந்து தாகம் தீர தண்ணீர் குடித்தார்கள். இதன் பிறகு அவர்களுக்கு தாகத்தின் உணர்வே ஒருபோதும் ஏற்பட்டதில்லை என்று கூறினார்கள். நோன்பின்போதும் தாகம் கூட நான் தாகத்துடன் இருந்ததில்லை என்று கூறினார்கள்.

ஹஸ்ரத் உம்மு அய்மன் அவர்கள் திக்கிப் பேசுபவர்களாக இருந்தார்கள். சலாமுல்லாஹி அலைக்கும் என்று சொல்லும் பழக்கம் முதலில் இருந்து வந்தது. ஹஸ்ரத் உம்மே அய்மன் யாரையாவது சந்திக்கச் சென்றால்

சலாமுல்லாஹி அலைக்கும் என்று கூறுவதற்குப் பகரமாக தமது திக்குவாயின் காரணமாக சலாமுன் அலைக்கும் அல்லது அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் என்று கூறுவதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் இவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கியிருந்தார்கள். இப்போது இதுவே பழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது.

ஹஸ்ரத் அனஸ் பின் மாலிக் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: ஒரு முறை நபி (ஸல்) அவர்களின் மரணத்திற்குப் பிறகு ஹஸ்ரத் அபூபக்ர் அவர்கள் ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களிடம், என்னுடன் வாருங்கள். ஹஸ்ரத் உம்மு அய்மன் அவர்களை நபி (ஸல்) அவர்கள் சந்தித்து வந்தார்கள். நாமும் சந்தித்து வரலாம் என்று கூறினார்கள். நாங்கள் அவர்களிடம் சென்றதும் அவர்கள் அழ ஆரம்பித்தார்கள். நீங்கள் ஏன் அழுகின்றீர்கள் என்று நாங்கள் கேட்டோம். அல்லாஹ்வின் தூதருக்காக அல்லாஹ்விடம் இருப்பது மிகச் சிறந்தது என்று கூறினோம்.

அவர்கள் கூறினார்கள்: வானத்திலிருந்து வஹீ வருவது நின்று விட்டது என்பதற்காகவே நான் அழுகின்றேன் என்று கூறி அந்த இருவரையும் அழ வைத்து விட்டார்கள்.

ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்: ஹஸ்ரத் ஸைது அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களால் விடுதலை செய்யப்பட்ட அடிமை மற்றும் வளர்ப்பு மகன் ஆவார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஸைதுக்கு ஸைனப் பின்த் ஜஹஷ் அவர்களுடன் திருமணம் நடத்தி வைத்தார்கள். ஆனால் இந்த திருமணம் நீண்ட காலம் நிலைக்கவில்லை. எனவே ஹஸ்ரத் ஸைது அவர்கள் ஸைனப் அவர்களுக்கு தலாக் கொடுத்தார்கள். இந்த திருமணம் ஒரு வருடம் அல்லது அதை விட கொஞ்சம் அதிக நாள் நீடித்தது. பிறகு நபி (ஸல்) அவர்கள் ஹஸ்ரத் ஸைனப் பின்த் ஜஹஷ் அவர்களை திருமணம் செய்தார்கள்.

ஹுஸூர் அவர்கள் சீரத் காத்தமுன் நபிய்யீனில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விளக்கத்தை எடுத்துக் கூறினார்கள். ஹஸ்ரத் ஸைனப் அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களுடைய தந்தையின் சகோதரி உமைமா பின்த் அப்தில் முத்தலிப் அவர்களின் மகள் ஆவார்கள். மிக நல்லவர்களாகவும், இறையச்சமுடையவர்களாகவும் இருந்த போதிலும் தம்முடைய குடும்பப் பெருமைக்கான எண்ணம் அவர்களுடைய இயல்பில் ஓரளவு இருந்து வந்தது.

இந்த அன்பிற்குரிய ஸைனப் பின்த் ஜஹஷ் அவர்களை தாம் விடுதலை செய்த அடிமை மற்றும் வளர்ப்பு மகனான ஸைது பின் ஹாரிஸாவிற்கு திருமணம் செய்து வைக்க முடிவு செய்தார்கள். முதலில் ஸைனப் தமது குடும்ப பெருமையை கருத்தில் கொண்டவாறு திருமணம் செய்ய விரும்பவில்லை. ஆனால் இறுதியில் நபி (ஸல்) அவர்களின் விருப்பத்தை கருத்தில் கொண்டவாறு திருமணத்திற்கு சம்மதித்தார்கள். எவ்வாறிருப்பினும் நபி (ஸல்) அவர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப அன்னாரின் முடிவிற்கேற்ப ஸைனப் மற்றும் ஸைதின் திருமணம் நடந்தது. ஜைனப் முடிந்த அளவுக்கு நேர்மையாக இந்த திருமண பந்தத்தை கொண்டு சென்றார்கள்.

ஆனால் ஹஸ்ரத் ஜைனப் அவர்களின் உள்ளத்தில் தான் ஒரு கண்ணியமிகுந்த குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர் என்ற எண்ணம் இருந்தது. இதே போன்று ஹஸ்ரத் ஸைது அவர்களும் தமது நிலை மிகவும் தாழ்ந்தது என்ற ஒரு உணர்வு அவர்களிடம் இருந்தது. இந்த உணர்வானது மெல்ல மெல்ல அதிகமாகி உறுதி பெற்று அவர்களுடைய குடும்ப வாழ்வை மகிழ்ச்சியற்றதாக ஆக்கிவிட்டது. கணவன் மனைவிக்கிடையே கருத்து வேற்றுமை ஏற்பட ஆரம்பித்தது. பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத இந்த நிலை அதிகரித்ததும் ஸைது பின் ஹாரிஸா நபி (ஸல்) அவர்களிடத்தில் வந்தார்கள். ஸைனப் கடினமான வார்த்தைகளை உபயோகிப்பதாக புகார் கூறினார்கள். எனவே நான் அவர்களை தலாக் கொடுக்க விரும்புகின்றேன் என்றார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் தலாக் கொடுப்பதை விட்டு ஸைதை தடுத்தார்கள். மேலும் இறையச்சத்தை மேற்கொள்ளுங்கள். இறைவனுக்கு அஞ்சியவாறு எப்படி இருந்தாலும் திருமண உறவை பேணி நடக்க முயற்சி செய்யுங்கள் என்று அறிவுரை கூறினார்கள்.

ஸைது இந்த அறிவுரைக்கு முன்னால் தலை குனிந்தவாறு மவுனமாக திரும்பிச் சென்று விட்டார்கள். ஆனால் முரண்பட்ட இயல்புகளை ஒன்று சேர்ப்பது கடினமானதாகும். பிளவு ஏற்பட்டு விட்டது. அந்த பிளவு இனி ஒன்று சேர்வது கடினமாகும். சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு ஸைது அவர்கள் தலாக் கொடுத்து விட்டார்கள். ஸைனப் அவர்களின் இத்தா காலம் முடிவடைந்த பிறகு திருமணம் தொடர்பாக நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு

மீண்டும் வஹீ இறங்கியது. அதாவது நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸைனப் அவர்களை திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என வஹீ இறங்கியது.

இறைவனுடைய இந்த கட்டளையில் இருந்த நுட்பமான ஞானம் என்னவென்றால், இந்த திருமணத்தினால் ஹஸ்ரத் ஸைனப் அவர்களுக்கும் மன ஆறுதல் ஏற்படும். தலாக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணை திருமணம் செய்வது முஸ்லிம்களில் ஒரு குறையாக கருதப்படாது. இது மட்டுமின்றி இன்னொரு நுட்பமான ஞானமும் இருந்தது. ஸைது நபி (ஸல்) அவர்களின் வளர்ப்பு மகன் ஆவார். அன்னாருடைய மகன் என்று சொல்லப்பட்டு வந்தார். எனவே அவரால் தலாக் கொடுக்கப்பட்ட பெண்ணை நபி (ஸல்) அவர்கள் திருமணம் செய்வதால் முஸ்லிம்களிடம் செயல்பூர்வமான ஒரு தாக்கம் ஏற்படும். அதாவது வளர்ப்பு மகன் சொந்த மகனைப் போன்று ஆக மாட்டார். சொந்த மகனுக்குரிய கட்டளைகள் வளர்ப்பு மகனுக்குப் பொருந்தாது. அரபு மக்களிடமிருந்த அறிவீனமான சடங்குகள் முஸ்லிம்களிடையே முழுமையாக அழிக்கப்பட்டு விடும்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸைனப் அவர்களை திருமணம் செய்து கொள்ள தீர்மானித்தார்கள். ஸைது மூலமே ஸைனப் அவர்களை தாம் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கான தூது அனுப்பினார்கள். ஸைனப் அவர்களும் அதற்கான விருப்பத்தை தெரிவித்த பிறகு அவரது சகோதரரான அபூ அஹ்மது பின் ஜஹஷ் அவர்கள் ஸைனப் அவர்கள் சார்பாக பாதுகாவலராக இருந்து 400 திர்ஹம்களுக்கு ஸைனப் அவர்களை நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு திருமணம் முடித்துக் கொடுத்தார்கள்.

இவ்வாறு அரபு நாட்டில் மிகவும் உறுதியாக ஊடுருவியிருந்த ஒரு தீய சடங்கு நபி (ஸல்) அவர்களின் செயல் முன்மாதிரியின் விளைவாக வேரோடு பிடுங்கி எறியப்பட்டது.

இவ்விடத்தில் இதைக் குறிப்பிடுவதும் அவசியமாகும். அதாவது சாதாரண வரலாற்றாசிரியர்கள் மற்றும் ஹதீஸ் வல்லுனர்களின் கருத்து என்னவென்றால், ஸைனப் அவர்களின் திருமணம் தொடர்பாக இறைவனுடைய வஹீ இறங்கியது. மேலும் இறைவனுடைய சிறப்பான கட்டளையின் அடிப்படையில் இந்த திருமணம் நடந்தது. எனவே வெளிப்படையாக நிக்காஹ் நிகழ்ச்சி நடைபெறவில்லை என்பதாகும்.

ஆனால் இந்த எண்ணம் தவறாகும். ஏனென்றால் திருமணத்திற்குப் பிறகு ஹஸ்ரத் ஸைனப் அவர்கள் ஹஸ்ரத் நபி (ஸல்) அவர்களின் வீட்டிற்கு வந்தார்கள் என புகாரியில் தெளிவாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இப்னு ஹிஷாமின் அறிவிப்பில் மிகத் தெளிவாக காணப்படுகிறது. இறை கட்டளை வந்த பிறகும் கூட இந்த நிக்காஹ் முறைப்படி நிகழ்ச்சியாக நடத்தப்பட்டது. இதுவே உண்மையாகும். இவ்வாறே நடக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் அறிவும் எதிர்பார்க்கிறது. ஏனெனில் ஒன்று, பொதுவான விதிமுறையின்படி இங்கு நிக்காஹ் நடத்தப்படாமல் இருப்பதற்கு விதிவிலக்கிற்கான எந்த காரணமும் இல்லை. இரண்டாவதாக, இந்த நிக்காஹ்வின் மூலமாக ஒரு சடங்கை முறியடிப்பதும் அதன் தீய விளைவுகளை போக்குவதும் அடிப்படை நோக்கமாக இருந்தது.

வளர்ப்பு மகனால் தலாக் கொடுக்கப்பட்ட பெண்ணை நிக்காஹ் செய்யக்கூடாது என்று ஒரு தவறான சடங்கு இருந்து வந்தது. அதுவும் மிக உறுதியான சடங்காக இருந்து வந்தது. இந்த சம்பிரதாயத்தை அழிப்பது இந்த நிக்காஹ்வின் நோக்கமாக இருந்தது. இந்த நிக்காஹ் மிகப்பெரிய அளவில் பகிரங்கமான அறிவிப்புச் செய்து நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது எல்லாவற்றையும் விட அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இந்த சம்பிரதாயம் இன்றுடன் அழிக்கப்படுகின்றது என உலக மக்களுக்கு தெரிவிக்கப்படுவதற்காக மிகப்பெரிய சாட்சிகளின் முன்னிலையில் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது அவசியமாகும்.

குத்பாவின் இறுதியில் ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்: ஹஸ்ரத் ஸைது அவர்களை பற்றி மேலும் சில விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அதனை நான் வருங்காலத்தில் எடுத்துக் கூறுவேன்.

மொழியாக்கம்: மவ்லவி அப்துல் காதிர்